

LAIVAS

No. 31. Metai X

Liepos-Juy 26, 1930

LRS valet
respublikna
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

" L A I V A S "

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

VII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

ROM. 6, 19—24.

BROLIAI: aš kalbu, kaip kad žmonės kalba dėl jūsų kūno silpnumo. Nes kaip davėte savo narius tarnauti paleistuvystei ir neteisybei dėl neteisybės, taip dabar duokit savo narius tarnauti teisybei dėl pašventinimo. Juk būdami nuodėmės vergais, jūs neklausėte teisybės. Kokį gi pelną turėjote tuomet iš to, ko dabar gėdžiatės. Nes tokių dalykų galas yra mirtis. Bet dabar išliuosuoti nuo nuodėmės ir pasidaryti Dievo tarnais, turite kaip savo vaisių pašventinimą ir kaip tikslą amžinąjį gyvenimą. Nes nuodėmės alga mirtis. Dievo gi dovana amžinasis gyvenimas mūsų Viešpatyje Jėzuje Kristuje.

— 0 —

Tavo meilės dieviškosios
Man įspausk širdin ženklus,
Nugalės ji vargingosios
Žemės vylis ir skausmus.
Tavo širdį vien mylėti,
Tau tik priderėt visai,
Trokštu prie Tavęs ilsėti,
Tavo būti amžinai!
Tavo meilės begalinės
Man įspausk širdin liepsnas,

E v a n g e l i j a

MAT. 7, 15—21.

ANUO metu: Jėzus tarė savo mokytiniais: Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių rūbuose, viduje gi yra plėšrieji vilkai. Jūs pažinsite juos ant jų vaisių. Ar gi kas renka vynuoges nuo erškėčių ar fygas nuo usnių? Taip, kiekvienas geras medis duoda gerų vaisių, blogas gi medis duoda blogų vaisių. Geras medis negali duoti blogų vaisių nė blogas medis gerų vaisių duoti. Kiekvienas medis, kurs neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir ugnį įmestas. Taigi, jūs pažinsite juos ant jų vaisių. Ne kiekvienas, kurs man sako: Viešpatie, Viešpatie! įeis į dangaus karalystę, bet kas daro valią mano Tėvo, esančio danguje, tas įeis į dangaus karalystę.

Te ji myli, atsiminus
Tavo kryžių ir žaizdas.
Širdžiai mano leisk vargingai
Glaustis prie Tavo širdies, —
Dings tuštybės, maloningai
Džiaugsmas amžinas Man švies.

„Saldžiausioji mano Jėzaus širdie, duok, kad aš Tave vis labiau ir labiau mylėčiau.“

300 d. at. kiekvieną kartą. Visuotinas kartą per mėnesį kalbantįems kasdien.

Maldos Apaštal. Bendroji Intencija.

Rugpiūčio mėnesiui 1930 m.
Patvirtinta ir palaiminta Šv. Tėvo
Pijaus XI.

**Už pasiliovimą katalikų perėjimų
į protestantus.**

ATALIKIŠKOSE Europos šalyse, o ypač Amerikoje pasitaiko, jog vienas kitas katalikas, palikęs tikrąją Kristaus Bažnyčią, prisijungia prie kokios nors protestonų sektos. Dažniausiai tai atsitinka jaunuomenės tarpe, kuomet ruošiasi sukurti maišytą šeimyną. Tada jausmai daugiau veikia negu protas. Mergaitė ar vaikinai katalikai, gerai nesuprasdami tikrojo tikėjimo, apleidžia jį, imasi netikrojo, kad tik susituokus.

Kartais pasitaiko pereiti į protestonų, nezaležnikų sektas net suaugusiems katalikams. Ir čia daugiausiai veikia savo tikėjimo nepažindamas.

Nuo kataliko Bažnyčia reikalauja tikro tikėjimo ir gerų darbų. Šv. Jokūbas apaštalas rašo: "Ką padės mano broliai, jei kas sakytų turįs tikėjimą, bet neturėtų darbų? argi tikėjimas galės jį išganyti?" (Jok. 2, 14). Aišku, ne. "Tu tiki, kad Dievas yra vienas gerai darai; taip pat velniai tiki ir dreba... kaip kūnas be dvasios, taip ir tikėjimas be darbų yra miręs," mokina tas pats apaštalas (Jok. 2; 19, 26).

Protestonų sektos nežiūri Apaštalų ir Kristaus mokslo. Jiė prasimanė, būk vienas tikėjimas juos išganys. Tą savo klaidą jie perša katalikams. Sako: "nereikia gerų darbų, dirbk blogiausius, tik tikėk, jog būsi išganytas, ir taip bus." Katalikai jiems atsako: "tikėk, jog nieko nevalgydamas būsi sotus, ir bus taip." Su tuo protestantai nesutinka. Jiems čia negana tikėjimo.

Protestonai sufalsikavę Kristaus paskelbtąjį tikėjimą, eina net į katalikų tarpą ir renka pragaruį neatsargias sielas, nes nėra išganyto už Kristaus Bažnyčios. Kas nori būt išganytas, pirmiausiai turi priklausyti prie Kristaus Bažnyčios, o toliau — savo tikėjimą paremti gerais darbais.

Kaip valstybė gauda ir baudžia netikrų pinigų padirbėjus, taip Dievas baudžia Jo tikėjimo padirbėjus. Netikrą pinigą turi ir tol juo džiaugiesi, kol nežinai, jog jis yra netikras. Sužinojei, jis vertės nustojo.

Kartais protestonai džiaugiasi sufalsifikuotu Kristaus mokslu, bet tol, kol tiesos nesužino. Kadangi protestantų, nezaležnikų ir tolygių tikėjimas netikras, jie gali daug žadėti, bet nieko neduoti. Šv. Sakramentus paliko Kristus savo Bažnyčiai, o ne atskalūnams. Šie negali jų duoti. Jeigu tariasi būk duoda, save ir kitus prigaudinėja.

Visiems išnaudotojams, plėšikams, vagims labai patinka protestonų sektos: jos nereikalauja gerų darbų. Užtat pralobę sukčiai tūkstančiais ir milijonais kloja protestonų klaidoms platinti. Už pinigus dirbą protestonų misionieriai kartais suranda nesusipratusį kataliką ir patraukia į savo atskalą. Kad to nebūtų, mokinkime jaunuomenę tikėjimo tiesų savose mokyklose; paraginkime juos į kilnų apaštallavimo darbą.

Vasaros metu galite sutikti daug jaunuomenės, baigusios Akademijas, ar Kolegijas, bet nežinančių, ko jie ims po atostogų, į kurią pusę pakryps. Kiekvie-

nas prieteliškas, žodis, draugiškas patarimas jiems labai svarbus. Nurodykite pažįstamiems jaunuoliams, jog Jungtinėse Amerikos valstybėse yra daugiau 20 milijonų katalikų, išmėtytų tarp kitatikių ir netikėlių; nurodykite, jog maža yra Kristaus Bažnyčioje darbininkų — kunigų, o darbo labai daug, nes reikia, kad visi būtų išganyti, kad visi žmonės pažintų Kristų, — tai gal vieną antrą jaunuolį rasite tinkamą į kunigus, ar misionierius-vienuolius.

Visi Seserų vienuolynai užversti darbais. Mokytojavimas, ligonių slaugymas ir kiti darbai reikalauja naujų jėgų. Pakalbinkite mergaites, kurios yra doros ir pamaldžios, pasišvęsti Dievo garbei,

Prašant Meilės.

Būk sveikinama mano Karaliaus, Viešpaties Jėzaus Kristaus meilingoji Širdie! Su visu mano širdies džiaugsmu trokštu glaustis į Tave ir su Tavimi kalbėtis.

Kokia meilė Tave žeidė, kokie sopuliai Tave vėrė, kai Tu mums atidavei save visą, norėdamas išgelbėti mus iš amžinosios mirties!

O, kokia karti ir pažeminimo pilna buvo mirtis, kuri numarino Tavo Širdį, Tavo Švenčiausiąją Širdį, kuria remiasi pasaulio gyvybė!

Išrinktoji Širdie, per Tavo karčią kryžiaus mirtį prašau Tave patraukti mano širdies ilgesį į Tave, kad aš trokščiau Tavęs labiau už viską!

Tegu Tavo meilė perveria visą mano širdį, kad ir nusidėjėlis 'aš esu, — tegu ji mane sužeidžia, kaip ir visus, kurie artinasi į Tave!

Švenčiausioji Širdie, atsižadu pasaulio tuštybių, pikto kūno geidulių ir kvaištančios puikybės, — nes Tavęs man reikia.

Švenčiausioji Širdie! Saldi yra Tavo

Bažnyčios naudai ir savo artimųjų išganymui.

Raginkite tėvus siųsti vaikučius į katalikiškas High Schooles ar Kolegijas. Tik katalikiškose Kolegijose, galima tikėtis, jaunimas bus katalikiškai išauklėtas. Tegul vengia viešųjų mokyklų. Jos širdį apleidžia, neauklėja, nors protui duoda mokslo. Katalikų ateitis Amerikoje bus gera, jei kat. tėvai savo vaikus mokins katalikiškose mokyklose.

Katalikai, gerai suprasdami šv. tikėjimą, neseks protestoniškų klaidų. Maldos Apaštalytė melsis rugpiūčio mėnesyje, kad liautųsi katalikų perėjimai į protestantus.

meilė visiems, kurie ją paragavo; kartėja nuodėmingi džiaugsmi, kai širdis prie Tavęs prisiglaudusi, pajunta nekaltumo ir dangiškos laimės srovę.

Mano širdis taip ilgai klajoję toli nuo Tavęs, ji brangino nykstančias žemės gėrybes, gainiojosi apgaulingą laimę toli nuo Tavęs, ir tapo nelaiminga. Ji mylėjo grožį, o Tavęs, begalinio nesikeičiančio grožio, nemylėjo, — todėl ji kenčia išsiilgimą.

Paliesk mano vargšę, atšalusią, nuodėmingą širdį savo širdies ugnimi, — ir ji degs, ir bus laiminga, Tau degdama.

O švenčiausioji mano Atpirkėjo Širdie, atsidaryk man, tegu ateina į mano širdį Tavo šventų jausmų srovė!

Paslėpk, o Jėzau, mano silpną širdį su Tavąja, kad ji Joj visiškai pasinertų.

Tavo Širdyį ras mano širdis atsilsį, Joj pasislėpusi jaus begalinę meilę ir ras kelią, kaip Tave vis labiau mylėti.

Tad, Viešpatie, del savo begalinio gerumo, neatmesk mano prašymo, uždek mano širdį ir uždaryk ją savo Širdyje.

Amen.

Šv. Tėvas ir Pasaulis.

Daugeliui žmonių, kurie dirba darbą dirbtuvėse, išrodo, kad visi, kurie jų darbo nedirba, nieko neveikia. Jie panašiai galvoja, kaip galvotų arkliai, jei jie galėtų mintyti. Jie, temdami prikrautą vežimą, sakyti, kad tas žmogus, kuris sėdi ant vežimo, to vežimo neveža; tai jis nieko neveikia; dar arklius tampo ir sukinėja.

Bet nei vienas žmogus, kuris dirba dirbtuvėje, nepripažintų arkliams, kad jų galvojimas teisingas. Kad žmogaus protas nevaldytų arklių, jie pasispęstų kur su visu vežimu ir patys galą gautų.

Jei šviesesni protai nedirbtų ir nedarytų tvarkos pasaulyje, nesirūpintų bendrąja žmonių gerove, tai dirbantieji dirbtuvėse ir kitur labai skaudžiai tai atjaustų, kaip ir dabar tai atjaučia kaip kada.

Bet ne kažin ką padarytų žmonių gerovei šviesiausi protai jei protų Protas, Dievas, Pati Aukščiausioji Išminitis nesirūpintų visų bendrąja gerove.

Daug dirbančių žmonių dirbtuvėse ir laukuose virto beveik nemastančiomis mašinomis, arba tiek tik mastančiais, kiek gali mąstyti arkliai. Tokie tik save pripažįsta dirbančiais ir nieką daugiau.

—o—

Daug žmonių, Amerikoje gyvenančių ir dirbančių, negali suprasti, ką Šv. Tėvas veikia. Nekurie net klausimų apie tai į Redakcijas atsiunčia.

Su tokiais žmonėmis yra panašiai, kaip su daugeliu kareivių karo metu. Kareiviams išrodo, kad tik jie vieni dirba ir kariauja; jie nekurie negali suprasti, ką tas vyriausias karo vadas su visu savo štabu veikia. Jiems išrodo, kad jis tik dykauja ir bereikalingai didelę algą ima.

Bet kad ne tas vadas, tai kareiviai būtų tik avinų būrys, iš kurio priešas padarytų "košelieną." Vadas, tiesa, nesėdi apkasuose, nesimuša su ginklu rankoje, bet jis dirba savo protu užpakalyje apkasų, studijuodamas priešo judėjimus ir sugalvodamas jo atmušimą, nugalėjimą ir savųjų žmonių apsaugojimą.

Tokis vyriausias vadas visiems katalikams visame pasaulyje ir čia Amerikoje yra Šv. Tėvas su visu savo štabu. Jis daug dirba ne savo rankomis, bet savo protu.

Prieš jį guli ištiestas viso pasaulio žemėlapis. Ant jo jis mato kiekvieną pasaulio mažiausią vietelę, kurioje žmonės gyvena. Jis žino gerai, kokie yra tie žmonės, kokis jų tikėjimas, kokia kalba, koki papročiai. Visose tose vietose yra jo organizuoti kariuomenė, vienuoliai ir vienuolės. Jie ten dirba, ne kad užkariautų tų žmonių žemes, turtus ir juos pačius, bet kad užkariautų jų sielas Dievui ir įkurtų jų tarp Kristaus karalystę.

Iš visų tų vietų ir vietelių Šv. Tėvą pasiekia žinios. Iš ten jam praneša, kokius jo kariuomenė sutinka priešus, kokių turi sunkybių, trukumų, vargų.

Šv. Tėvas visa tai kasdien giliai svarsto, studijuoja ir teikia reikalingos pagalbos. Kur pats vienas tos pagalbos suteikti neišgali, šaukia visus tikinčiuosius katalikus ateiti jam pagalbom maldomis ir aukomis. Jam rūpi visų tikinčiųjų bendroji gerovė.

Kaip šv. Povilas apaštalas rinko aukų nuo turtingesniųjų krikščionių, kad sušelpėtų suvargusius ir persekijuojamus, taip panašiai daro Šv. Tėvas. Daug suvargusių, nukentėjusių nuo audrų, potvinių, žemės drebėjimo ir

bado, patyrė jo gerumo. Jis pirmasis pasiskubino visiems tokiems su savo pagalba.

—————o—————

Visose pasaulio valstybėse yra katalikų. Bet ne visos valstybės yra katalikiškos. Ne vienos valstybės valdžia buvo ir yra nusistačiusi prieš katalikus ir jiems ji priešinga. Daugelyje valstybių iškelta net skaudūs, kruvini persekiojimai katalikų.

Čia Šv. Tėvui naujas darbas. Darbas labai sunkus. Be dieviškos valdžios nesupranta katalikų Bažnyčios ir jos kilmės ir jos mokslo. Jos reikalauja iš katalikų to, ko nei tikėjimas, nei Bažnyčios įstatymai jiems neleidžia daryti.

Šv. Tėvui tenka su tokiomis vyriausybėmis derėtis, tartis; joms jis turi įrodyti Bažnyčios teises, kurių ji jokiu būdu negali atsisžadėti. Toms vyriausybėms turi išaiškinti, kad jos klysta, stodamos į kovą su Bažnyčia ir tuomi kenkia ne jai vienai, bet savo valstybių bendrajai gerovei.

Kad ir ne visos valstybės persekioja katalikus, bet su jomis visomis Šv. Tėvui tenka turėti santykių. Jam tenka su jomis daryti konkordatus, sutartis, reikia prižiūrėti, kad jos būtų pildomos. Kiek čia vėl viso darbo, truso ir vargo?

Keletos narių šeimos tėvui ir motinai išrodo sunku ir pakelia juodu daug vargo, kol aprūpina visus jų reikalus, tai ką bekalbėti apie rūpesčius to Tėvo, kurio šeima susideda iš trijų šimtų su viršum milijonų narių.

—————o—————

Šv. Tėvas yra visų katalikų ir kitų krikščionių bendrasis tėvas.

Gerai vaikai mėgsta matyti savo tėvus. Jiems malonu su jais pasikalbėti. Geri vaikai kas rytas atsikėlę sveikina savo tėvus, juos pirmą tą dieną sutikę, vakare jiems sako "labą nakt."

Daug katalikų nori matyti visų katalikų bendrąjį tėvą nors vieną kartą savo gyvenime. Šv. Tėvas neatsisako jiems pasirodyti, su jais pakalbėti ir juos palaiminti.

Šis darbas jam tenka dirbti beveik kasdien. Jį lanko pavieni asmenys, toliaus po du, po tris, dešimtis, šimtais ir net tūkstančiais.

Daug, daug tūkstančių žmonių kas metai aplanko Šv. Tėvą, jį pamato, gauna jo palaiminimą.

Ne vieni katalikai lanko Šv. Tėvą. Jį aplanko labai daug ir kitų krikščionių ir net nekrikščionių.

—————o—————

Gal kas pasakys, kad tai čia labai menkas darbas. Žinoma, kas jo nesupranta, tam jis menkas, kas supranta to nepasakys.

Ne vieną tėvą trumpas vaikų trukšmas namuose ir nekurie, ant pažiūros, menki namų reikalai, labiau kartais nuvargina, negu sunkus dirbtuvės darbas.

—————o—————

Šv. Tėvui gal būt sunkiausias darbas — tai gydyti tikinčiųjų dvasios ir sielos ligas. Jis yra Kristaus Vietininkas. Jam rūpi, kad Kristaus krauju atpirktos sielos, į Kristaus Bažnyčią per krikštą priimtos, nežūtų.

Jis mato, kokioje šalyje ir kokia dvasios liga katalikai yra susirgę. Jis mato, kas juos veda pražutin dabar ir įžiūri, kad juos dar labiau žudys ateityje. Čia jam tenka surasti tinkamų vaistų ir juos paskelbti savo raštais visam pasauliui, arba savo raštais vyskupams nekurių šalių.

Kas išmano, tas supras, kad nors sunkus darbas dirbtuvėse, bet sunkesnis proto darbas.

—————

Kataliko Visuomeniškos Pareigos.

Rašo: Kun. D-ras J. Vaitkevičius, M. I. C.

(Tąsa).

Išeina, kad žmogus viena savo dalimi yra žemesnis už visuomenę, yra tos visuomenės narys, į tą tiktai dalį visuomenę gali turėti teisių, uždėti ant žmogaus pareigas ir jų pildymo išreikalauti, o žmogus privalo pasiduoti neprieštaraudamas. Kita savo dalimi, savo asmenybe jis yra už visuomenę aukštesnis, todėl visuomenė negali ne tik statyti reikalavimų, duoti parėdymų, kurie skriaustų žmogaus asmenybe, bet privalo sutvarkyti gyvenimą taip, kad toji asmenybė atsiektų savo tikslą. Visuomenės tad tikslas yra *žmogaus asmens gerovė*.

Faktai, kurie patvirtina šią tiesą.

Einant tąja mintimi visas civilizuotas pasaulis pripažįsta už blogą ir smerkia šiuos darbus: žudymą nekaltų žmonių, žudymą ligonių, nors jie ir būtų susirgę nepagydomomis ligomis; pribaugimą sužeistų, nors mirtis jiems ir būtų neišvengiama; smerkia toliau žudymą kūdikių, nors jie būtų ir nesveiki, nepagydomi, ar dar būtų motinos yščioje ir grėstų pavojumi motinos gyvybei; draudžiamos visokios operacijos, kurios turėtų tiesioginio tikslo žudyti; smerktini būtų gydytojai, kurie, nors ir mokslo tikslais, imtų daryti visokius bandymus su gyvu žmogum, kaip yra daroma su kralikais, varlėmis, žiurkėmis, šunimis, katėmis ir t.t.

Tos pačios priežasties dėliai valstybė negali versti žmogaus atsižadėti tikėjimo, versti burnoti prieš Dievą, ar peržengti kokį nors Dievo įsakymą, o žmogus neprivalo klausyti, nes pakenktų savo asmenybei, kuri turės atsakyti prieš Dievą.

Tuo būdu priename prie išvados, kad

visuomenės teisės į žmogų turi turėti savo ribas, o jas sudaro žmogaus asmens gerovė.

Bedieviškoje pasaulėžiūroje visuomenė turi pilnas teises į visą žmogų. Nereikia tad būt pranašu, kad pramatyt, kokiais keliais eis žmonija bedieviškajai pasaulėžiūrai įsigalėjus; eis spaudos ir didžiausio žmogaus asmens pavergimo keliais. Bolševikai tai ir daro Rusijoje, nes jie vieni ir pirmutiniai turėjo drąsos numesti veidmainystės kaukę ir parodyti pasauliui, kokios naturalios išvados plaukia iš bedievybės principų.

Nesusipratusiems žmonėms paprastai bedievių yra skelbiama, kad tikėjimas varžąs jo protą, sąžinę; tačiau išžiūrėję arčiau, pastebėsime, kad niekas nepavergia žmogaus taip, kaip bedievybė, niekas nemindžioja žmogaus teisių, jo laisvės, jo sąžinės taip, kaip bedieviškai visuomenės sutvarkymas, o nieks taip neaukština žmogaus, nieks taip nesaugoja, negina jo teisių, jo asmens liuosybės, kaip tikėjimas.

Istorikai mėgsta pabrėžti su pamėgimu, jogei prancūzų revoliucija paskelbusi žmogaus teises, kurias valstybė buvo jam atėmusi. Kas iš to žmogaus teisių paskelbimo, jeigu toji pati revoliucija nieko daugiau ir nedarė, kaip tik tai, kad mindžiojo ir niekino visas žmogaus teises. Pirmutinis, kurs tikrai yra paskelbęs žmogaus teises tai Kristus, įsakydamas žydams atiduoti ciecoriui, kas yra ciecoriaus, o Dievui, kas yra Dievo. Tie žodžiai reiškia, jogei ciecorius neturi teisių į visą žmogų, žmoguje yra dalis, kuri priguli vienam Dievui ir nei kokia valstybė, nei kokis karalius, ar prezidentas, ar komisaras negali paliesti tos dalies.

Be abejo, tikėjimas, uždėdamas žmogui pareigų, jo liuosybę suvaržo, bet tas

varžymas yra tos pačios rūšies, kaip kad poliemonas, ar sargas varžo vagies ar kitokio piktadario liuosybę, neleisdami jam pikta daryti, pasielgti priešai žmogaus prigimtį. Gerų žmonių liuosybės poliemonai nevaržo, žinoma, jeigu poliemonas vykdo teisingus valstybės įstatymus.

Dviejų rūšių visuomenės.

Matėme, jogei nė vienas žmogus negali aprūpinti savo reikalų savo jėgomis, kad jam yra reikalinga pagalba. Kadangi dviejų rūšių yra reikalai, būtent kūno ir dvasios, dviejų tad rūšių yra jam reikalinga ir pagalba. Kūno reikalus aprūpina valstybė, o kas aprūpina jo dvasios, jo asmens reikalus?

Asmens tobulybės reikalus aprūpina kita visuomenė, būtent Bažnyčia. Ji yra paties Kristaus įsteigtoji organizacija tuo tikslu, kad suteikus žmonijai tas visas pagalias, kurios yra reikalingos žmonijos tikslo siekime. Katalikas tad priklauso prie dviejų visuomenių: pasaulinės, kuri rūpinasi jo kūnu ir dvasinės, kuri rūpinasi jo dvasia.

Abi šiedvi valstybi yra suverenės savo srityse; pageidaujama, kad jodvi viena kitai paduotų ranką ir viena kitai nekliudytų jų pareigų ėjime.

Valstybei reikia dorų žmonių, dorų piliečių, kuriais galėtų pasitikėti ir reikalui esant, galėtų pavesti atsakomingas pareigas. Tačiau valstybė pav. gali įsakyti ir apsaugoti, kad kas nevogtų, bet ji negali duoti įsakymo, kad visi atsižadėtų net ir noro vogti. Noras, liuosybė yra vidaus dalykai, yra asmens ypatybės, į kurias tik Bažnyčia gali padaryti įtaką.

Bažnyčia iš kitos vėl pusės, eidama asmens tobulinimo pareigas, reikalinga yra valstybės pagalbos, kad ši pastaroji sustabdytų žmonių piktus darbus, kurie stiprina žmoguje senus palinkimus ir gimdo naujus.

Bažnyčia, žinodama, kad visuomenės reikalingumas plaukia iš žmogaus prigimties ir gindama tos prigimties teises, verčia žmogaus asmenybę, ima reiškia žmogų iš vidaus, kad jis būtų *ištikimas savo krašto pilietis ir eity sąžiningai pilietiškas pareigas*. Pasakymas tad, kad katalikybė kliudanti kam būti geru piliečiu yra arba blogos valios žmonių šmeižtas, arba tamsuolių prasimanymas.

Nedori valstybės įstatymai.

Galį atsitikti, kad subėdievėjusi valstybė, netekusi tikros pažiūros į žmogų, ima leisti įstatymus, kurie yra priešingi žmogaus prigimčiai, siekia žmogaus asmens pavegimo, sėja ateičiai revoliucijų užuomazgas. Tokių įstatymų bažnyčia negali remti, nei katalikas negali būt verčiamas tų įstatymų klausyti, nes jie neša mirtį visuomenėms.

Kokią mes šiandien turėtumėm širdį katalikybei, jeigu ji būtų liepusi katalikams caro laikais klausyti caro ir neskaityti savo gimtoje kalboje raštų. Juk toks įstatymas prieštarauja žmogaus prigimčiai, nei kokia valstybė, nei karalius, nei caras neturi teisių panašius įstatymus leisti.

Arba, kaip atrodytų, jeigu šiandie šv. Tėvas įsakytų Rusijos katalikams klausyti bolševikų, kurių tikslas yra visiškai tikėjimą išnaikinti, juk tuomet Bažnyčia pasirašytų savo mirties dekretą. Tegul valstybės nesikiša ne į savo reikalus, tegul palieka katalikybei pilną laisvę, o katalikybė išaugins valstybei geriausius piliečius, kurie reikalui esant nepasigailės ir gyvybės už krašto gerovę.

(Bus daugiau).

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*
(Taša).

Išsilepinusiu skonies pojūčiu asmenys, gyvenantieji pasauliniu gyvenimu, yra tikra sunkenybė savo šeimose; bet jeigu tobulybės siekiantieji asmenys bendrijose, vienuolijose su godumu ieško skonies patenkinimo, — teisingai sakoma, jog jų pamaldumas yra klaidingas: save prigaudinėja ir piktina kitus. Negali būti tikro pamaldumo, kur kūno pojūčiai netvarkomi, nesuvaldomi. Užtat, reikia skonies pojūtį sutvarkyti. Bet jį sutvarkyti nėra lengva. Kasdien po keletą kartų valgome, geriame, ir skonies pojūtis dažnai ten hurdo mums valgio reikalingumą, kame yra vien pojūčio tenkinimas. Net iš tikrųjų būtina mums reikalinguose valgiuose skonis lengvai sugadina intenciją, ieškodamas greičiau pojūčiu džiaugsmo, negu sveikatai naudos.

S k o n i e s p o j u t i s s u t v a r k o m a s šiaip:

1. Valgyk ir gerk ne dėl to, kad valgis ar gėrimas teikia skonį malonumo, bet kad reikalinga/ valgyti ar gerti. Turėk teisingą intenciją.

2. Prieš valgi bent trumpai pasimelsk. Pavalges, padėkok V. Dievui už Jo malonias dovanas.

3. Laikykis duotų nurodymų, kaip kovoti apsirijimo ydą.

S k o n i a p m a r i n k š i t a i p.

1. Paskirtomis pasninkaut dienomis, pasninkauk, susilaikydamas nuo kai kurių valgių, ypač mėsos.

2. Valgio metu atsisakyk nuo skanesnio kasnio kato asmens naudai. Tai daryk ne vien iš mandagumo, bet kad pasitaiko proga apmarinti skonies pojūtį.

3. Be reikalo ne valgio metu nieko nečiulpk, nei neragauk. Bet jei esi vaišėse, ar vyresnieji teikia kokių skanumynų, neatsisakyk, jei matai, jog atsisakydamas jiems padarysi nesmagumo; bet ir tuomet valgyk dides-

nei Dievo garbei ir savo sveikatos naudai.

4. Jeigu esi sveikas ir gali pasirinkti valgi prieš bendrojo stalo, pasirink mažiau patinkamus skonius.

5. Negerk svaigalų: vyno, alaus, degtinės ir kitokių. Jeigu kartais pasidarytų tikras reikalas jų vartoti gydytojo įsakymu, ar kad išvengus didesnių blogumų, vartok komžiausiai. Šv. Povilas Apaštalas sergančiam Timotiejui patarė: „Negerk vien tik vandens, bet vartok truputį vyno dėl savo vidurių ir savo tankių neįgalėjimų“ (1 Tim. 5, 23). Bet sveikam žmogui nei to nereikia.

6. Padarytas virėjų ar patarnaujančių klaidas tyliai nukęsk. Jei turi pareigos juos pamokyti, pamokysi tinkamu metu, tik ne valgio metu.

7. Kad skonį apmarinus, vietoj skanumynų gali paimti aitrių žolių etc., tik žiūrėk, kad tai nepakenktų sveikatai.

8. Ligos metu neieškok vien malonių, saldžių vaistų; lygiu nusiteikimu imki ir tau teikiamus karčius ir nemalonus vaistus.

37. Palytėjimas.

Palytėjimo pojūtis parodo žmogui paliestųjų daiktų kietumą, minkštumą, šiurkštumą, švelnumą. Jisai veikia išoriniai. Bet prie šio pojūčio prijungiame visus likusius: k. a. temperatūros atmainų atjautimą, sąnarių ir kitus pojūčius. Juos visus čia skaitome per vieną palytėjimo pojūtį.

Palytėjimo pojūtis yra labai didelės vertės žmogui. Kadangi kiekvienai kūno daliai gali būti pavojaus, tat suteiktas žmogui palytėjimo pojūtis, kuris tą pavojų jam parodytų. Bet šis pojūtis, būdamas išsklaidytas visame žmogaus kūne, jei nėra tinkamai sutvarkytas, teikia sielai daug žalos. Sunku ir beveik negalima apmarinti ir sutvarkyti kitų pojūčių, jei palytėjimo pojūtis nėra sutvarkytas. Kaip namo sunkumą atlaiko pamatai, taip visų pojūčių suvaldymas remiasi palytėjimo pojūčio tvarka.

Jeigu žmogus nei pats, nei kitiems nesi-

leidžia kaip nors nepadariai lytėti, su Dievo pagalba galės lengvai sutvarkyti kitus pojūčius. Jeigu gi nusikalsta prieš šventąją skaisybės dorybę, tai ir kiti pojūčiai į tą pusę visą žmogų traukia. Tada išigali sieloje nedorybės. Tai žinodamas šv. Povilas Ap. sako: „tegul nuodėmė nebeviešpatauja jūsų mirtingame kūne, taip kad jūs būtumete paklusnūs jo geiduliams. Neleiskite nuodėmei naudotis savo nariais kaip neteisybės ginklais.“ (Rom. 6, 12-13).

Šv. Bazilijus, rašydamas apie nekaltybės dorybę, mokina visomis išgalėmis rūpintis išlaikyti nepažeistą dorybę, ypač saugojant visų pojūčių pavojingiausių ir klasingiausių palytėjimo pojūtį. „Kas dervos prisilies, susiteps,“ sako Išminčius (Ekkl. 13, 1). Kas nesaugos savo palytėjimo pojūtį, beregint nusikals V. Dievui. Tasai nuolatinis pavojus labai buvo įkyrėjęs šv. Povilui Apaštalui. Jisai pats apie save sako: „man duotas akstinas mano kūnu, šeotojo angelas, kurs mane muštų veidan. Todėl aš tris kartus meldžiau Viešpatį, kad tas atstotų nuo manęs; bet jis man tarė: Gana tau mano malonės, nes jėga įgyja tobulumo silpnybėje“ (2 Kor. 12, 7-9).

Kiekvienas žmogus turi tas silpnybes, bet ir kiekvienam duodamos yra pakankamos Dievo malonės susitvarkyti, persigalėti ir nenusikalsti.

Kad pajėgtume pavojaus metu su V. Dievo pagalba apgalėti netikėtai sukilusias geidulių audras, būtinai privalome išmokti suvaldyti ir apmarinti palytėjimo pojūtį.

Palytėjimo pojūtis tvarkomas šiaip:

1. Saugokis negarbingų palytėjimų. Geriau mirti, negu geiduliams pasiduoti.

2. Jei nėra reikalo, nelytėk ir nesiglausk prie kitų žmonių, nors būtų tos pačios lyties; bet ligoje patarnauk padoriai artimui.

3. Neužsidėk per daug su vaikučiais. Neglamonėk jų ir nemeilikauk su jais, ypač su priešingos lyties vaikučiais.

4. Nesipratink silsėtis per daug minkštos lovoje. Per daug kūnui pataikaudamas, poju-

čių nesutvarkysi ir turėsi skriaudos sielai.

5. Neskirtu pasilsiuui metu, jei esi sveikas, negulėk lovoje, netinginiauk, bet nuolatos dirbk naudingą darbą.

6. Vengk bereikalingų sveikinimosi ir rankų bučiavimo, nors tai būtų daroma dėkingumo vardan.

A p s i m a r i n i m a s n u r o d o r e i k a l a :

1. Tobulai atlikti pasiimtas pareigas, o ypač tas, kurios yra mums kitų uždėdamos, k. a. pasninkai, sunkūs darbai, kankinantis troškuly, noras valgyti, liga ir t.t.

2. Stovėti, sėdėk nepasiremiant; atsiklaupus, ar ištiestomis rankomis poteriaut ir t.t.

3. Atsisakyti nuo kai kurių patogumų ir pasirinkti mažiau patinkančius dalykus pojūčiams, pav. troškulį numalšinti paprastu vandeni, nieko į jį neįdedant.

38. Išorinis užsilaikymas.

Visas žmogaus elgesys, jo išorinis užsilaikymas, turi daug įsvaros žmonių santykiuose. Be to, svarbu yra taip sutvarkyti savo visą pasielgimą, kad tinkamiau suvaldžius kūno pojūčius ir įvairius polinkius. Tasai poelgis turi pilnai sutikti su krikščioniškojo kuklumo nuostatais, kaip to reikalauja Jėzus Kristus: „Tegul jūsų šviesa taip šviečia žmonių akyvaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir garbintų jūsų Tėvą, kurs yra danguje.“ (Mat. 5, 16).

Išorinis žmogaus užsilaikymo klausimas yra tiek įvairus, kiek yra įvairus visas gyvenimas. Čia įeina ne vien mandagumo mokslas, bet ir įvairių santykių dorovinis sutvarkymas. Taisyklės kaip eiti, sėdėti, kalbėti su kitais žmonėmis; kaip ir kokius rūbus dėvėti, o be to: kaip užsilaikyti bažnyčioje, valgomajam kambary, darbo vietoje; kaip naudotis įvairiais įrankiais prie valgio, prie darbo; kaip užsilaikyti kelionėje, sveikatoje ir ligoje ir daugybė kitų: k. a. mūsų elgesys prie vyresniųjų, lygių mums ir jaunesniųjų; santykiai su giminėmis, kitos lyties asmenimis, pasauline ir dvasine valdžia, — vis tai svarbūs ir reikalingi klausimai; bet juos visus čia dėstyti užsibrėžtas šios knygos planas neleidžia.

Suparaližuotas Staiga Išgijo.

Neperlabai seniai Anglijoje, Leeds vyksupijoje susidarė skaitlingas maldininkų būrys keliauti į Liurdą pagarbinti ten garsią stebuklais Švenčiausiąją Paną Mariją, Nekaltai Pradėtą. Maldininkų tarpe buvo vienas nelaimingas asmuo Alfred Wood iš Hillsborough, Sheffield.

Tas asmuo buvo suparaližuotas. Jam buvo atimta visa kairėji pusė. Jau dešimts mėnesių praėjo, kaip ta nelaimė jį ištiko. Daug daktarų jis perleido. Visi jie tvirtino, kad jau nėra beveik jokios vilties atgauti sveikatą.

Maldininkams keliaujant Alfred Wood buvo neštas nešiojamas iš automobilio į traukinius, iš traukinio į laivą ir t.t. Liurde į stebuklingo vandens maudynes jis buvo neštas nuneštas. Kada jį ten nešė kunigai Dunford ir Flynn garsiai kalbėjo maldas už ligonį.

Ligonis negali pats įeiti maudyklėn. Jį įneša ir panardina iki kaklo vandenyje.

Pirmiau bejėgis paliegėlis staiga pasipurto ir sušunka "jau aš pats galiu eiti." Jis šoko iš vandens ir norėjo bėgti ir šaukti, kad jis jau pasveiko. Bet tie, kurie jam patarnavo sulaikė jį, kad nekeitų trukšmo. Jam rūpėjo lėkti tuojaus pas savo seserį, kuri su rateliais laukė jį vežti į grotto. Jis atėjo pas seserį ir davė save vežti į grotto. Bet tenai kaip tik maldininkai užgiedojo himną, jis atsistojo ir giedojo kartu. Iš ten jis jau be keno nors pagalbos lengvai visur vaikštinėjo.

Maldininkai gryžta namo. Alfred Wood su jais. Jie keliauja per Londoną. Čia buvo Wood'o geras, mylimas draugas. Jis atėjo pasimatyti su Wood'u ir jį paguosti jo nelaimėje. Draugas vadinasi J. B. Heppel. Jis matė Wood'ą prieš išvažiuosiant į Liurdą. Štai ką jis rašo apie susitikimą, sugryžus iš Liurdo.

"Traukinys sustojo. Jis sunkiai šniok-

štuoja. Aš lekiu ir žiūriu į kiekvieną vagonų dalį."

"Kur yra Alfred Wood?" aš paklausiau vieno maldininkų būrelio.

"O, jis yra pačiame traukinio gale;" atsakė vienas. "Aš manau, kad jis tuojaus ateis čia."

"Pirmiau negu aš gerai supratau, ką reiškia tas maldininko pasakymas, aš girdžiu šauksmą. Atsižiūriu. Ugi štai mano draugas lekia šuoliais išilgai platformę pas mane. Taip, jis bėgo kaip jaunas vaikinukas. Savaitė atgal aš jį mačiau gulintį, nesivaldantį, suparaližuatą."

Žinia apie jo išgijimą tuojaus pasiekė Sheffieldą. Kada ten traukinys atėjo, 3,000 žmonių susispietė pasitikti pasveikusį. Karaliaus nebūtų taip sutikę žmonės, kaip jie sutiko pasveikusį Liurde Wood'ą.

Jo moteris, kuri atėjo jį sutikti, vos neapalpo iš džiaugsmo, regėdama savo myliną vyrą visiškai sveiką. Dabar jis ją palaikė ir padėjo jai daeiti per minią iki automobilio.

Žmonės aplink šaukė, klykė, verkė. Jie sveikino Woodą, bučiavo jo ranką, rūbus, garbindami Tąją, per kurios užtarymą Wood gryžo namo sveikas.

Katalikų Pasaulys.

Šv. Tėvui dovana.

Neseniai instituto Marcantonio Colonna 500 auklėtinių turėjo audienciją pas šv. Tėvą. Sveikindami jį 50 metų kunigavimo jubiliejaus, įteikė jam misijoms skiriamus 15 kielikų ir kitų šventų indų.

Toji misijoms dovana atnešė šv. Tėvui daug džiaugsmo.

“M.”

Negrai ilgisi kunigų iš savo tautos.

Iš Lagoso praneša, kad čia buvo 18 rugp. pašvęsta trys negrai kunigai. Vietiniai gyventojai labai džiaugiasi, kad ir jų rasės žmonės, europiečių taip paniekinti juodukai, gali Katalikų Bažnyčioje užimti taip svarbias ir kilnias vietas. Išskilmėse dalyvavo didelės negrų masės ir masės ir visi tik žiūrėjo į savo tautiečius, aprenktus kunigiškais rūbais. Išskilmėse įvyko toks atsitikimas. Kun. Steponas Adwyi laikė pirmas šv. Mišias. Didelė žmonių minia buvo bažnyčioje ir norėjo eiti prie šv. Komunijos. Po kun. Stepono Adwyi komunijos du kunigu vienas europietis ir kun. Steponas Adwyi paėmė po cimboriją ir ėjo dalyti šv. Komunijos. Žmonės ėjo tik prie kun. Stepono Adwyi ir tik iš jo priėmė šventąją Komuniją. Negrai kiek galėdami apdovanojo savo kunigus. Vienam nupirko gražų kieliką, antram bažnytinius rūbus, trečiam labai gražią bursą. Prašykime Dievo, kad daugiau vietinių žmonių prisirengtų į kunigus, tuomet apsidirbs patys ir nereiks europiečių.

“M.”

Tai Bent Katalikiškai.

ANTWERP, Įvairių šalių katalikai aiškiausiai parodo, kaip jie brangina šv. Mišias ir kokis jų uolumas, kad neapleistų šv. Mišių klausymo nedėldieniais ir šventadieniais.

Į Antverpeną nuolatos keliauja daugybės žmonių iš visų kraštų. Itin daug atkeliaujančių šiomet, kuomet ten yra

“Pasauliniai Feraį,” kaip ir turgus ar bazaras.

Taigi Švenčiausios Jėzaus Širdies Lyga arba Brolija, padedama Vaikų Skautų, pasiėmė ant savęs pareigą nurodinėti atkeliaujantiems katalikams, kur jiems p rankiau išsiklausti Mišių sekmadieniais ir šventadieniais.

Tuo tikslu prie gelžkelio stočių ir stotyse, prie visų vieškelių, einančių į miestą, stovi gražūs, aiškūs pagarsinimai apie Mišias. Prie tų pagarsinimų stovi Lygos narys su būreliu skautų. Visiems norintiems informacijų jie suteikia jų, o skantai patarnauja, nuveddami į atatinamas vietas.

Bažnyčiose yra parengtos specialės koplyčios, kuriose laikomos extra Mišios įvairiems ekskursantams į Antverpeną.

Ar negražus katalikiško uolumo, sveiko, gilaus tikėjimo pavyzdys?

PARYŽIUS, Francija. *Nubaustas už Kunigų šmeižimą.* Juozas Charpin, laisvamanių vadas darė visą eilę prakalbų, kuriose šmeižė kunigus, prinesdamas jiems ištvirkimą ir palaidumą. Tai įvyko Grenoblės apilinkėse.

Kalbėtojas tapo patrauktas teisman. Jis negalėjo užsiginti nešmeižes kunigų, bet jis gynėsi tuomi, kad kalbėdamas jis turėjęs mintyje tik vieną kitą atskirą kunigą.

Teismas pasmerkė už šmeižtus, ir nubaudė 500 frankų. Taip pat priteisė, kad užsimokėtų 1000 frankų kunigams, kurie jį patraukė teisman.

MUSŲ DARBAI

MARIJONŲ Vienuolijos Geradariai, be abejo, nori žinoti, kaip V. Dievas laimina Vienuoliją, kiek daroma pažangos. Iš tikrųjų tenka pasidžiaugti naujais pašaukimais. 1926 m. Marijonų Vienuolija turėjo 10 vienuolynų ir 220 vienuolių, o 1930 m. jau turime 15 vienuolynų su 392 vienuoliais. Prieš keturis metus buvo marijonų-kunigų 48, o šiemet yra 62. Klierikų anuomet buvo 30, o šiemet 88. Amerikos Provincija turi šiemet 86 narius, Lietuvos Prov. 142, Lenkijos Prov. 94; Latvijoje yra 28, Baltgudijoje 42.

Amerikos Marijonai leidžia savaitraštį "Laivą" ir prisideda prie dienraščio "Draugo" leidimo. Lietuvos Marijonai leidžia savaitraštį "Šaltinį" su priedais: "Šaltinėlis" (vaikams) "Artojas" (ūkinkams) "Šventųjų Bendravimas" (Šv. Juozapo mirštantiesiems gelbėti Brolijos organas) ir "Marijampolės Parapija." Lenkijoje Marijonai spausdina mėnesinį religinio turinio laikraštį: "Pro Christo" (Už Kristų). Latviai Marijonai turi savo spaustuvę ir leidžia mėnesinį laikraštį: "Saulutė."

Kiekviena Provincija kas metai išleidžia po keletą naujų mokslinių knygų. Tuo būdu, laikraščiais ir knygomis platinama Kristaus Karalystė žmonėse.

Marijonai daug dirba parapijose, misijose, mokyklose. Turi savo Kolegijas, Lycejų ir Mažąją Seminariją.

Šv. Tėvo noru, dalis Marijonų ruošia ma į svarbų misijų darbą. Patsai Marijonų Generolas, arba Vyriausias Vadovas, paskirtas rytų apeigų vyskupu, kad būdamas Romoje atstovautų pas Šv. Tėvą Rytų Bažnyčią. Romoje yra sudaryta "Rytų Apeigų" Kolegija, o taipgi Marijonų globoje yra tikiybinis bendrabutis rusams dvasionims.

Nepaprastai greitas Marijonų Vienuolijos augimas, visiškas pataisytų įstatų patvirtinimas, aiškiai rodo, jog Bažnyčia ir V. Dievas laimina Marijonams.

Duos Dievas, atsiras daugiau kilnių sielų, idealių jaunuolių, norinčių savo jėgas, gabumus, išmintį ir visą sielą paaukoti Dievo garbei, Bažnyčios gerovei, savo brolių naudai, o susilauksime naujų išganingų užsimojimų ir misijų darbų.

Kolegijos Remėjai:

K. ir Barb. Naugžemiai Chicago, Ill.	5.00
Mar. Buividaitė Lawrence, Mass.	3.00
F. Steponavičienė S. Boston, Mass.	3.00
M. Kučinskis Brooklyn, N. Y. . .	3.00
Kat. Cinelienė Sheboygan, Wis. . .	3.00
Mrs. J. Jankauskas S. Boston, Mass.	3.00
Mar. Reškienė Hamden, Conn. . .	3.00
Ona Jocienė Hamtramch, Mich. . .	3.00
J. Eidukynas Bayonne, N. J.	3.00
M. Unguraitis Brooklyn, N. Y. . .	5.00
Jok. Kudrevičius S. Boston, Mass.	3.00
Petras Kleponis S. Boston, Mass.	3.00
T. G. Venis S. Boston, Mass. . .	3.00
Mrs. Antan. Gelčius Maspeth, L. I.	5.00
Mar. Čepurnienė Lietuva	3.00
Juozapa Sukelienė Lietuva	3.00
A. Marčiulionis Springfield, Ill. . .	3.00
Martynas Kazlauskas Worcester, Mass. (Garbės Remėjas)	100.00
Jurgis ir Ona Ridikevičiai Worcester, Mass. (Amž. Remėjai)	25.00
Domic. Makušienė Chicago, Ill.	5.00
Mrs. Janulevičienė S. Boston, Mass.	3.00
Magd. Dubickienė Hartford, Conn.	10.00
Mar. Kassales Long Beach, Calif.	3.00
A. J. Aleksis Waterbury, Conn.	3.00
Magd. Brangaitienė Brooklyn, N. Y.	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas
Remėjų Centras.

LIETUVOS ŽINIOS

Kanoniška vizitacija.

Ūkmergė. (Vilkmergėq. Birželio 10, 11 ir 12 d. Ūkmergės bažnyčias vizitavo J. E. Kauno Arkivyskupas J. Skvireckas. J. E. Ganytoją dar toli už miesto pasitiko automobiliu p. Komendantas ir Apskritis Viršininkas. Nuo vidurio miesto iki pat parapijos bažnyčios stovėjo išsirikiavęs špaleriais vietinis kariuomenės pulkas ir sveikino aukščiausiąjį Lietuvos Kariuomenės Dvasios Vadą, kuris tos kariuomenės ir didžiulės žmonių minios lydymas ėjo pėsčias per miestą. Skambėjo pasivadudami pulko orkestrų ir chorų giesmės. Netoli bažnyčios, prie papuoštų vartų, Arkivyskupą pasitiko dvasininkai, bažnytinės vėliavos ir draugijos; maži "angeliukai" (mergaitės) nevien barstė gėles, bet ir gražiai giedojo.

Naujais atvykęs klebonauti dek. Špakevičius, sveikindamas J. E. Ganytoją, pareiškė, kad tikėjimo ir doros reikalai parapijoje gan geri ir kad laikas savaimė pašalinę mažų nesusipratimų, pasireiškusių parapijiečių tarpe. Žmonės gaudyte gaudė žodžius J. E. Arkivyskupo, kuris prieš 30 metų buvo gavęs čia pirmą vietą darbuotis, o dabar atvyksta kaip aukščiausias Lietuvos Ganytojas, J. Ekscelencija nuoširdžiai aiškino savo apsilankymo tikslą, tokį pat, kokį turėjo Kristaus pasiųsti apaštalai—skelbti tikėjimą ir stiprinti jį žmonių širdyse, melstis su jais ir duoti jiems patarimų bei paguodos sunkiose gyvenimo aplinkybėse.

Rytojaus dieną J. E. laikė iškilmingą sumą ir suteikė sutvirtinimo Sakramentą 750 asmenų.

Trečią dieną Arkivyskupas 9 val. ryto aplankė šv. Trejybės bažnyčią, pavestą Tėvams Marijonams. Čia jį pasitiko iškilmingai Tėvas V. Grašis, marijonas, tos bažnyčios rektorius, dvasininkai, tos baž-

nyčios lankytojai ir valstybinė bernaičių ir mergaičių gimnazija; dalyvavo ir lenkų gimnazijos mokiniai.

Liet. gimnazistų choras per skaitytas Jo Ekscelencijos mišias labai gražiai pagiedojo "Ecce Sacerdos magnus" ir kitas giesmes. Tėvas Grašis, sveikindamas Arkivyskupą, pasakė tokią prakalbą.

Jūsų Ekscelencijai! Rusijoje paskutiniaisiais metais man prisėjo būti klebonu Oršoje. Tas miestas stovi prie Dniepro upės. Kitados jis buvo ant pat Rusijos ir Lenkijos rubežiaus. Del to jame buvo net septyni katalikų vienuolynai.

Mano laikuose tų vienuolynų jau buvo likusi tik liūdna atmintis: viskas panaikinta—vienuolynai vieni sugriauti, kiti paversti į ką kitą, — pavyzdžiui, Jėzuitų vienuolynas perdirbtas į kalėjimą, kuriame ir man teko gan ilgai sėdėti. Bažnyčios paverstos į cerkves. Katalikams palikta tik menkesnės, esančios miesto šone.

Matant tokią sunkią katalikų bažnyčios padėtį, užeidavo mintis — ar duos Dievas sulaukti tokių laikų, kada mes katalikai galėsime vėl melstis tosė bažnyčiose.

Rusijoje tie troškimai neišsipildė, nes ligšiol tos bažnyčios ne tik ką nesugražintos katalikams, bet arba visai uždarytos arba išniekintos.

Bet Apvaizda mano tuos troškimus išpildė visai nenumatytu būdu — likau netikėtai paleistas iš bolševikų nelaisvės ir ištremtas Lietuvon. O čia, tėvynėje, Marijonų Kongregacijos Vyriausybė paskyrė mane šitos bažnyčios rektoriumi.

Toje vietoje, kur dabar stovi ši šventos Trejybės bažnyčia, 1736 metais Ūkmergiečiai katalikai buvo pasistatę medinę bažnyčią ir gyvenamąjį namą ir pasikvietė čia Pijorų vienuolius.

XIX šimtmetį rusų valdžia, užėmusi Lietuvą, pradėjo persekioti katalikų tikė-

jimą: užgrobė vienuolyno turta ir 1831 metais išvežė Pijorus. Bet tada bažnyčią dar paliko katalikams. O 1861 metais atėmė ir bažnyčią ir jos vietoje 1883-1884 mt. pastatė mūrinę cerkvę.

Paskutiniojo karo metu pravoslavų šventikas išbėgo į Rusiją. Vokiečių okupantai cerkvėje buvo įtaisę grūdams pilti sandėlį.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę, vietos gyventojai pradėjo rūpintis, kad Pijorų savybė (nuosavybė) vėl grįžtų katalikams. 1921 metais Lietuvos valdžia perdavė ją Žemaičių vyskupui, kuris pavedė vienuoliui kapucinui Tėvui Kazimierui. Jam atsisakius, Kauno Arkivyskupas, 1926 m. birželio 18 d. paskyrė Marijonams.

Dabar toje bažnyčioje pamaldos pri-taikintos ypačiai Ūkmergės miesto gyventojams. Šventadieniais čia laikomos pirmos mišios su pamokslu 6 val. ryto, kurias gausingai lanko miesto tarnai ir tarnaitės. 9 val. laikomos pamaldos gimnazijos mokiniams, jomis naudojasi taip pat inteligentija. Kas mėnuo turi čia savo pamaldas ir konferencijas III ordeno šv. Pranciškaus kongregacija, turinti per 200 narių. Kiekvieną dieną čia priima šv. Komuniją apie 120 asmenų ir dar daugiau klauso šv. Mišių. Pasirodo, kad toji bažnytelė yra labai Ūkmergės ir apylinkių gyventojų mylima. Net jie netilpsta joje kai susirenka į šv. Trejybės (bažnyčios titulas), šv. Antano ir Nekalto šv. Panelės Marijos prasidėjimo (40 val. pamaldos) atlaidus.

1925 m. lapkričio 1 d. sudegus bažnyčios vidui ir žymiai inventoriaus daliai, žmonės su noru iki šios, JŪSŪ EKSCLENCIJA, vizitacijos viską atitaisė ir toliau nenustojo naujais dalykais puošti bažnyčios, kaip štai: nauju betoniniu choru, trimis geležiniais langais, geležiniais vartais į bažnyčią ir šventorių, žibintais, procesijos kryžiu ir bažnyčios rūšiais.

Šių iškilnių proga, kai JŪSŪ EKSCLENCIJA pirmą sykį lankote tą mūsų bažnyčią, laikau sau malonią pareigą visiems aukotojams pareikšti nuoširdų padėkos žodį. Teatlygina jiems gausingai Viešpats, tegaua jie čia visą, ko tik prašo.

O JŪSŪ EKSCLENCIJA prašau suteikti mums visiems Ganytojiškąjį palaiminimą.

Jo Ekscelencija savo turiningoje pralaboje ypatingu būdu kreipė dėmesio į tai, kad V. Jėzus užtikrino savo bažnyčiai pastovumą, kad pragaro vartai jos nepergalės, nors atskiri žmonės ir ištisos tautos, kaip parodo liūdni istorijos įvykiai, gali tikėjimo netekti. Todėl visiems reikia susirūpinti tuo, kaip tą tikėjimą savo širdyje stiprinti ir palaikyti, — nes tik tas patieks laimės vainiką, kuris anot šv. Povilo, "laimingai baigia gyvenimo bėgį" ir "tikėjimą išlaiko."

Po šv. Mišių, suteikęs sustiprinimo sakramentą, Ganytojas atsisveikino, palikdamas malonaus gilaus įspūdžio visų žmonių širdyse.

Papusryčiaavęs Marijonų Vienuolyne, Jo Ekscelencija aplankė to vienuolyno sodną, inspektus ir gėlynus, kurie greit įgarsėjo Ūkmergėje, nes teikia jos gyventojams ankstyvų daržovių ir gražių gėlių.

Bet išaušo Šv. Panelės Aplankymo diena. Ūkmergėj pasklido graudingas gandas. Visų mylimas Tėvas V. Grašis, ligų iškankintas apleido pasaulį, mirė. Paduotoji kalba, tai buvo jo paskutinė. Prašom pasimelsti.

VAIKŲ MALDELĖ.

—Vardan Dievo Tėvo ir Sunaus ir Dvasios Poterėlį kalba Lietuvos vaikučiai;
Karštos jų maldelės ir sielutės drąsios...
Dievas maloningas, duos ko nor mažučiai:
— O dangaus Tėveli, laimink mus kaimelį,
Tėvas ir mamytė te sveiki gyvena;
Laimink mūsų kraštą, visą tautą seną:
Kad Lietuva mumis džiaugtis begalėtų,
Kad laukai Tėvynės amžinai derėtų!

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Kokias reikia kalbėti maldas, nuėjus į laidotuves?

“L.” Skaitytojas — Wo—ter.

ATSAKYMAS. Nėra įsakymo melstis, nuėjus į laidotuves, nėra skirtų nei tam tikrų maldų. Pas įvairias tautas yra įvairūs papročiai, lankant mirusį. Katalikiškiausias paprotys — tai pasimelsti už mirusiojo sielą ir padėti jį palaidoti. Laidojimas mirusiojo yra gailestingasis darbas.

Įvairias maldas galima kalbėti už mirusiojo sielą, kaip štai: “Amžiną atilsį,” “Sveika Marija,” Iš Gilybių šaukiausi...” ir kitas.

KLAUSIMAS. Wor—yje, Šv. Kazimiero parapijoje pirmoje mėnesio savaitėje būdavo laikomos Mišios už tuos, kurie pirmame mėnesio sekmadienyje duodavo didesnes aukas bažnyčios reikalams. Kodel tokis skirtumas?

“L.” Sk. W—ietis.

ATSAKYMAS. Man rodos, čia labai aišku, del ko tokis skirtumas. Kas daugiau pasišvenčia, daugiau aukoja visos parapijos ir jos bažnyčios reikalams, tai tas užsipelno, kad ne tik klebonas atlaikytų už tokius Mišias, bet ir geri parapijonai katalikai turėtų melstis už tuos aukotojus, nes jie lengvina jiems visiems našta.

Kad klebonas laikydavo už didesnių aukų davėjus Mišias, tuomi jis nedarė jokios skriaudos kitiems visiems parapijos nariams. Jo pareiga būdavo atlaikyti kas sekmadienis vienas Mišias už parapiją. Jis tai padarydavo; ir tai padaręs, galėjo kitas Mišias laikyti kitomis intencijomis.

KLAUSIMAS. Kas do žodis (Kapitula). Mes jį gavome iš Lietuvos ir nežinome, ką jis reiškia? G. S.

ATSAKYMAS. Aš tokio žodžio, kaip gyvas, nesutikau ir negirdėjau. Negaliu pasakyti, nei ką jis reiškia.

Bet man rodos, kad ar jums tą žodį kas nors negerai parašė, ar jūs rašydami jį iškreipėte, nes tokio žodžio, rodos, nei būti negali.

Gal buvo žodis “Kapitula.” Šis žodis reiškia pralotus ir kanauninkus, kartu visus imtus, kurie yra vyskupo kaip ir patarėjai. Tuo žodžiu vadinamas taip pat vienuolijos atstovų suvažiavimas, kuriame svarstomi svarbiausi vienuolijos reikalai.

Gal ten buvo žodis “Kapitalas.” Jis reiškia didelius pinigus. Paprastai piniguočius vadinama kapitalistais.

Širdingai prašau visų Gerb. Kolegijos Remėjų gražinti automobilio laimėjimo bilietus su aiškiais adresais ir auka Kolegijai prieš 1-mą rugsėjo d. (Labor Day). Automobilio išleidimas įvyks per “Labor Day” Marian Hills Kolegijoje.

Jums labai dėkingas

Kun. J. Mačiulionis, M. I. C.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.